

Djordje Balasevic

Noc Kad Je Tisa Nadosla

Spalio je juli seno
a Tisa nezapamceno opala
i otkrila sprud kraj slepa
ko stvoren za njena lepa stopala

Stari joj je bio ladjar
polu Rumun, polu Madjar, besni ker
prema meni nikad zao
nekako je znao da mu volim kcer

Bodom sitnim kao prezla
moje ime je izvezla stidljivo
plavim koncem na gacice
i pod karner spavacice jedva vidljivo

Skril camac mlada trska
koju mozes sa dva prsta poviti
molila se Bogu suse
da sto duze ne da im otploviti

Ref.
Tu noc je Tisa nadosla
a na njoj nosnja raskosna
samo sandalice, prstencis
i u kosi vencic od ivanjskog cveca

Pa ipak, nije nesreca
sto me se ona ne seca
ma kakvi, nesreca je
sto se ja nje secam

Nastavil voda rasti

nije htela naglas kasti, a znala je
drugog jutra sve po starom
al' nikad da sladje garov zalaje

Zaklela me da je cekam
da ce me se cela veka secati
na promaji zar malakse
ima l' ista lakse neg' obecati

Ref.